

[Poul Dam.]

hele gik galt. Ja, ja, men hvorfor holdt de 2 pct. ikke? Det er det, som er sagen.

Nu har vi fået en økonomisk oversigt ganske vist, som også fru Grethe Philip sagde, med temmelig kort varsel, sådan at det er lidt svært at gå i detaljer med den, men det er jo godt, at vi har fået den, og vi vil vide at drage nytte af den. Der er mange advarsler i denne oversigt. Jeg har set, at man fra nogle sider hævder, at alle disse advarsler er fuldstændig berettigede og nødvendige, og sådan skal det være, og at man fra anden side — jeg lagde mærke til, at LOs formand havde udtalt sig på den måde — mener, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad der står dér, og at man slet ikke behøver at tage det alvorligt.

Jeg tror nok, at sandheden ligger midt imellem, nemlig at der i denne årsoversigt er peget på en lang række væsentlige punkter, som vi må tage i betragtning ved fastlæggelse af den økonomiske og finansielle politik i den kommende tid, og at det vil være yderst letsindigt ikke at tage de advarsler, som findes dér, alvorligt. Lige så ansvarslost ville det efter min mening dog være at tage konklusionerne for gode varer på alle punkter.

Årsoversigten fortæller os jo en række ting om udviklingen i 1970, det, vi nu altså ved. Vi ved, at produktionen og eksporten er steget mere, end man troede ved udgangen af 1969. Der har været en vis faldende tendens i stigningstakten, men der har dog været en betydelig stærkere produktionsstigning og eksportstigning, end man havde forudset.

Indkomstudviklingen ved vi også noget om. Vi har haft en ganske overordentlig stor indkomstudvikling. Vi ved, at meget af forhøjelsen af lønindtægterne skyldes løngliding, men der er jo også andre faktorer i det. Det har langt oversteget det, man regnede med. Vi ved, at de indtægter, der beskattes som B-indtægter, er blevet langt større, end man havde regnet med, og at der i hvert fald er langt større skatteindtægter at vente af disse B-indtægter, end man tidligere regnede med.

Vi har den ene gang efter den anden sagt, at vi mente, den høje kildeskatteprocent, som A-skatteyderne måtte af med, var sat for højt, fordi man havde undervurderet B-

skatteydernes indkomster, og nu viser det sig jo også, at de sidste beregninger går ud på, at vi kan regne med et par milliarder kr. i restskat fra B-skatteyderne. Det vil altså sige, at beskatningen i 1970 har hvilet med sin fulde eller næsten sin fulde tyngde på A-skatteyderne, men kun i begrænset udstrækning på B-skatteyderne. Det har betydet vældig meget for den sociale balance, sådan som den har været følt af befolkningen, og det har betydet vældig meget for forbrugsudviklingen. Vi kan fastslå, at her i hvert fald var et punkt, hvor vi vurderede udviklingen rigtigere, end man gjorde det fra regeringens side.

Disse ting har spillet en rolle for opsparingen. Så vidt jeg forstår den økonomiske årsoversigt, har man fastslået, at opsparingen er gået tilbage for lønmodtagerne, bl. a. af den enkle grund, at lønmodtagerne har fået trukket skatten fra med det samme. Altså: det beløb, som man til stadighed havde til disposition til at betale skatten med, når den dag kom, er trukket på forhånd, man har haft væsentlig mindre indestående i banker og sparekasser end tidligere. Åbenbart har der også været et vist chok ved den nye beskatningsform, som har medført, at man direkte har taget ud af sparepengene og opretholdt forbruget på den måde.

Derimod synes der at være sket en stigende opsparing hos de selvstændige og andre B-skatteydere, og det er jo klart, fordi de har betalt mindre i skat, end de burde have gjort — i gennemsnit, det gælder selvfølgelig ikke dem alle — og denne skat må man da håbe de har til rådighed, selv om meget af den er gået op i forbrug, til betaling her i 1971. De har haft en opsparing ud over det normale. Virksomhederne har måske også haft en stigende opsparing som følge af, at de har kunnet beholde kildeskatten en ganske vist ret kort periode; de synes i hvert fald at have haft en bedre likviditet, end man havde regnet med.

Endelig ligger der en betydelig opsparing hos det offentlige som følge af det, man i gamle dage kaldte kasseoverskuddet, og som man skal se at finde et eller andet udtryk for, efterhånden som man begynder at operere med det rene og det almindelige kasseoverskud og kasseoverskud på finansår og skatteår og kasseoverskud på kalenderår og alt muligt andet, fordi der, som finansmi-